

שבת בבית

כמו בבית חב"ד

לכל מי שעושה סדר בבית

שפת הסימנים

נמה אימוג'ים שיעזרו לנו בסדר

בעבר, אנשי המעמד החברתי הגבוה היו סועדים בתנוחת חצי-שכיבה על מיטות הסָּפָה ייעודיות. כדי להמחיש את חווית החירות בחג הפסח, אוכלים את המצות והיין בהסבה.

איך עושים את ההסבה? משעינים את פלג הגוף העליון לתנוחת חצי-שכיבה לצד שמאל. אפשר להישען על מסעד הכיסא, על כרית קטנה או על כל אמצעי אחר לתמיכה.

כשמופיע האירור הזה, צריך לאכול את המנה או לשתות את הכוס בהסבה.

כשמופיע אירור השעון, זוהי תזכורת לכך שצריך לאכול את המנה בתוך שש דקות (לא הזמן לסמול-טוק ולעיכובים אחרים).

כשמופיע האירור הזה, הפסקה מיועדת לקריאה או לביצוע רק על ידי המנחה. כל השאר מקשיבים ומסתכלים.

כשמופיע האירור הזה, צריך למלא את הכוס ביין.

כאן שותים את הכוס שמילאנו.

מרימים את הכוס ביד ימין מעט לגובה וממשיכים להחזיק אותה.

אל תתביישו לשיר ביחד. זה מחמם את האווירה ומקרב את הלבבות...

מתכונים

מה להכין?

- בדקו שכל הפריטים והמצרכים שתצטרכו במהלך הסדר זמינים ומוכנים מראש:
- **הגדה של פסח.** מומלץ להכין עבור כל משתתף הגדה משלו. כך יהיה לכולם נח וקל להתמצא במהלך הסדר ולהשתתף בחוויה.
 - **'קערה'** - טס או מפית בד ייעודיים לסידור מאכלי הסדר המסורתיים על השולחן. אם אין, אפשר להשתמש במגש, צלחת או שקית פשוטים. מספיקה 'קערה' אחת עבור כל המשפחה.
 - **מצות** - כדאי מאד להשתמש במצות שמורות שנאפו בעבודת יד.
 - **מרור** - חסה נקיה מחרקים או חזרת מגוררת.
 - **יין** או מיץ ענבים.
 - כוסות או גביעים.
 - **כרפס** - תפוח אדמה מבושל, בצל חי או סלרי נקי מחרקים. מספיקה חתיכה או פרוסה קטנה לכל משתתף.
 - **מי מלח** - פשוט וקל להכנה ביתית. מלאו כוס במים, הוסיפו כפית או שתיים של מלח וערבבו היטב.
 - **חרוסת** - מחית תפוחים, אגסים ואגוזים בתוספת יין.
 - **ביצה קשה.**
 - **זרוע** - נתח צלוי של שוק בקר או גרון עוף צלויים.
 - נטלה - ספל לנטילת ידיים.
 - שקית ניילון או שקיק בד, לשמירת המצה לאפיקומן.
 - אפשרי: כריות תמיכה לתנוחת ההסבה.
 - מומלץ מאד להצטייד במפיות שולחן פשוטות. נזדקק להן במהלך הסדר.
 - אוכל לארוחת חג - לפי הטעם האישי ומספר המשתתפים. שלבו גם תבשילים ומאכלים מסורתיים לפי מה שמקובל במשפחה או בעדה שלכם. זה יתרום לתחושת חג מרוממת ונפלאה.
 - נרות לערב חג - לפחות שני נרות לכל אחת מהבנות והנשים, אפשר גם להוסיף. אם יש לכם פמוטים, הדליקו את הנרות בפמוטים, זה מוסיף יופי וחגיגות.

במהלך הסדר אוכלים כמה פעמים מצות ומרור ושתיים ארבע כוסות יין.
כמה זה מנה? - הנה:

מנת מצה = 15 גרם (רבע מצת מכונה / חצי מצת יד)

מנת מרור = 17 גרם

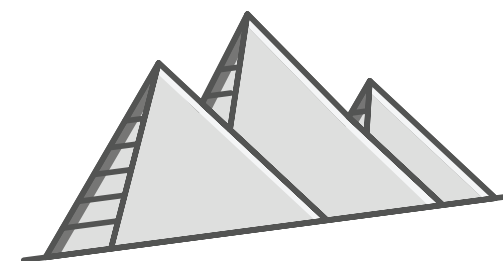
כוס יין = 86 מיליליטר

כדאי להכין מראש מנות מוכנות עבור כל משתתף בסדר:

מצה = 3 מנות למשתתף (מצה שלמה אחת לפחות)

מרור = 2 מנות למשתתף

יין = 4 כוסות למשתתף (בכוסות בגודל סטנדרטי - כמעט בקבוק שלם)

מקבלים את החג

מדליקים את נרות החג

- בשעת הדלקת הנרות (משתנה לפי המיקום שלכם) הנשים והבנות מתכבדות בהדלקת נרות החג.
- מדליקות את הנרות, מכסות את העיניים ומברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנָי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק
נֵר שֶׁל יוֹם טוֹב:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנָי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֻיָּנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

מתחילים

עורכים את השולחן

- פורסים על השולחן מפה ועורכים אותו בצורה מכובדת וחגיגית. בינתיים לא מגישים את האוכל לשולחן, נגיע לזה בהמשך.
- במרכז השולחן (ליד מנחה הסדר) מניחים את ה'קערה', ומסדרים אותה: בבסיס הקערה יש שלושה תאים. בכל תא מניחים מצה שלמה אחת (אם אין תאים, אפשר להניח את המצות ולפרוס ביניהן מפיות).
- על פני הקערה מניחים את מאכלי הסדר לפי האיור הבא (את שמות המאכלים תזהו לפי התפריט שציינו קודם):

* על הקערה מניחים שתי מנות של מרור. בהמשך הסדר נראה מתי אוכלים כל אחת.

סימנים שקל לזכור

הסדר מורכב מרצף פעולות ארוך ומפורט. כדי לא להתבלבל, ערכו לנו אותו בתוכנית פעולה מסודרת, ויש אפילו סימנים בחרוזים שקל לזכור:

קִדְשׁ / וְרַחֵץ

כַּרְפָּס / יַחַץ

מַגִּיד / רַחֲצָה

מוֹצֵיא / מִצָּה

מְרוֹר / כּוֹרֵךְ

שְׁלַחַן עוֹרֵךְ

צָפוֹן / בְּרֵךְ

הֵלַל / נִרְצָה

את הסדר נערוך לפי הסימנים.

נתחיל!

- בוחרים אחד מהמשתתפים (רצוי ראש המשפחה) שימשש כמנחה הסדר. הוא יסביר לכל המשתתפים מה צריך לעשות בכל שלב, יקרא בקול את קטעי ההגדה ויוביל אתכם בערב מסורת נפלא ומרגש.

קדש

פותרים את הלילה בקידוש.

קוראים את הברכה:

סְבֵרֵי מְרַנֵּן

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנָי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנָי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְתַתֵּן לָנוּ אֱ-דֹנָי אֱ-לֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזְמַנִּים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, וְאֶת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְשׁ הַזֶּה זְמַן חֲרוּתְנוּ מִקְרָא קִדְשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם, כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנִּחַלְתָּנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנָי מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים:

מברכים ברכה חגיגית על החג (חוץ ממי שבירכו כבר בהדלקת הנרות):

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דֹנָי אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחַיְנוּ וְקִיְמָנוּ וְהִגַּעְנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

ורחץ ▲

ממלאים את הנטלה במים ורוחצים את הידיים לארוחה בצורה המסורתית: ממלאים את הנטלה במים, שופכים מים שלוש פעמים על יד ימין, אחר כך שלוש פעמים על יד שמאל, ומנגבים את הידיים היטב.

כרפס ▲

טובלים את הכרפס במי מלה, ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה:

אוכלים מהכרפס, ביס קטן ולא יותר.

יחץ ▲

שׁוֹבְרִים אֶת הַמִּצָּה הָאֲמֻצְעִית מֵתוֹךְ הַקְּעֵרָה לְשׁנֵי חֻלְקִים, וְאֵת הַחֻלֵּק הַגָּדוֹל מִבֵּין הַשְּׁנָיִם מוֹצִיָּאִים מֵהַקְּעֵרָה וְשׁוֹמְרִים בְּשִׁקִּית (זָכְרוּ אִיפֹה אַתֶּם מְנִיחִים אֶת הַמִּצָּה, כִּי אוֹכְלִים אוֹתָהּ בְּסוֹף הַסֵּדֶר).

מגיד ▲

קוראים את ההגדה. זו בעצם המצווה המרכזית של הלילה הזה: סיפור אירועי יציאת מצרים לילדים ולבני המשפחה. הסיפורים שנספר סביב השולחן יעצבו את זהותם של הילדים, וזו ההזדמנות לחבר אותם לסיפור היהודי, להיסטוריה המופלאה ולמורשת העתיקה של עמנו. חלקו לילדים ממתקים (כשרים לפסח), ערכו הפעלות ומשחקים ושתפו אותם בקריאה ובשירה - הכול כדי לגרות את הסקרנות שלהם ולהכניס גם אותם לחוויה המעצימה.

הא להמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים
 כל דכפין ייתי ויכול. כל דצריך ייתי ויפסח. השתא
 הקא. לשנה הבאה בארעא דישׂראל. השתא עבדין
 לשנה הבאה בני חורין:

בעברית: זה לחם העוני שאכלו אבותינו בארץ מצרים. כל הרעב,
 יבוא ויאכל; כל הצריך, יבוא ויעשה את סדר הפסח. השנה כאן, לשנה
 הבאה בארץ ישראל. השנה עבדים, לשנה הבאה בני חורין.

הילדים שרים "מה נשתנה", ואחריהם גם המבוגרים:

מה נשתנה הלילה הזה מפל הלילות.

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת
 הלילה הזה שיתי פעמים:
 שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ או מצה
 הלילה הזה כלו מצה:
 שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות
 הלילה הזה מרור:
 שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין
 הלילה הזה כלנו מסבין:

ממשיכים לקרוא את ההגדה.
 סיפור יציאת מצרים ממש בקצרה, והחובה לספר עוד ועוד על
 הניסים ושרשרת האירועים:

עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו א־דני א־להינו משם ביד חזקה
 ובזרע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים
 הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו
 חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת
 מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח:

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי
 טרפון שהיו מסבים בבני ברק. והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו
 הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע
 של שחרית:

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר
 יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא. שנאמר למען תזכר את יום
 צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך הקמים. כל ימי חייך להביא
 הלילות. וחכמים אומרים ימי חייך העולם הזה, כל ימי חייך להביא
 לימות המשיח:

חובה על האב להתאים את הסיפור לאופי ולכישורים של הילדים:

ברוך המקום. ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישׂראל. ברוך הוא.
כנגד ארבעה בנים דברה תורה. אחד חכם. ואחד רשע. ואחד תם.
 ואחד שאינו יודע לשאול:

חכם מה הוא אומר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה אֲדֹנָי
אֲלֵהֵינוּ אֶתְכֶם וְאֵף אֶתָּה אָמַר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח אֵין מִפְטִירִין אַחַר
הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמֵן:

רָשַׁע מַה הוּא אֹמֵר מַה הָעֲבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם. לָכֶם וְלֹא לוֹ. וְלִפִּי שְׁהוּצִיא
אֶת עֲצָמוֹ מִן הַכֶּלֶל כְּפַר בְּעֶקֶר. וְאֵף אֶתָּה הִקְהָה אֶת שִׁנּוּי וְאָמַר לוֹ,
בְּעִבוּר זֶה עָשָׂה אֲדֹנָי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לִי וְלֹא לוֹ, אֱלוֹ הִיָּה שֵׁם לֹא
הָיָה נִגְאָל:

תָּם מַה הוּא אֹמֵר, מַה זֹאת. וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֶזֶק יָד הוּצִיאָנוּ אֲדֹנָי
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

וְשִׂיאֵינוּ יוֹדֵעַ לְשֹׂאֵל אֶת פֶּתַח לוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בְּעִבוּר זֶה עָשָׂה אֲדֹנָי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:

יְכוֹל מְרֹאֵשׁ חֲדָשׁ תִּלְמֹד לֹמֵר בַּיּוֹם הַהוּא אֵי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוֹל מִבְּעוֹד
יוֹם תִּלְמֹד לֹמֵר בְּעִבוּר זֶה. בְּעִבוּר זֶה, לֹא אָמַרְתִּי אֱלֹא בְּשַׁעַה שְׁיִישׁ
מִצָּה וּמְרוּר מְנַחִים לְפָנֶיךָ:

תולדות עם ישראל, הירידה למצרים וההבטחה האלוקית לגאולה:

מִתְחִלָּה עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְעַכְשָׁו קָרְבָנוּ הַמְּקוֹם לְעֲבַדְתּוֹ.
שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר
הַנְּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תִּנְרַח אֲבִי אֲבָרָהָם וְאֲבִי נַחוּר וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים
אַחֲרֵיהֶם:

וְאָקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרָהָם מֵעֶבֶר הַנְּהָר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן
וְאֲרָבָה אֶת זֶרְעוֹ וְאֶתְּן לוֹ אֶת יִצְחָק: וְאֶתְּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו
וְאֶתְּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שְׁעִיר לְרִשְׁתּוֹ אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם:

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשַׁב אֶת
הַקֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאֲבָרָהָם אֲבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים. שֶׁנֶּאֱמַר
וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם יָדַע תִּדַּע כִּי גַר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעֵנּוּ אֹתָם
אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרָי כֵּן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ
גָּדוֹל:

וְהוּא שְׁעֵמֶרְהָ לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד עָמַד עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
אֱלֹא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ. וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילָנוּ
מִיָּדָם:

מצטטים פסוקים מהתורה המתארים את העבודות במצרים, המכות
שהקדוש ברוך הוא היכה בהן את המצרים ורגעי השיא של השחרור
ממצרים, ומפרשים אותם לפי דברי חז"ל:

צֵא וְלִמַּד מַה בִּקֵּשׁ לִבּוֹ הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ. שֶׁפָּרַעַה לֹא גָזַר
אֱלֹא עַל הַזְּכָרִים וְלָבָן בִּקֵּשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל. שֶׁנֶּאֱמַר אֲרָמִי אֲבִד אֲבִי וַיֵּרֵד
מִצְרַיִמָּה וַיִּגַּר שָׁם בְּמַתִּי מַעֲט וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי גָּדוֹל עֲצוּם וְרַב:

וַיֵּרֵד מִצְרַיִמָּה אָנוּס עַל פִּי הַדְּבַר. וַיִּגַּר שָׁם מִלְּמַד שֶׁלֹּא יֵרֵד יַעֲקֹב אֲבִינוּ
לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֱלֹא לְגוֹר שָׁם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעַה לְגוֹר בְּאֶרֶץ
בְּאֵנוּ כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעֲבָדֶיךָ כִּי כִבֵּד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה
יָשׁוּבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁוֹן: בְּמַתִּי מַעֲט כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ
אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִמָּה וְעַתָּה שְׂמֹךְ אֲדֹנָי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: וַיְהִי
שֵׁם לְגוֹי מִלְּמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם: גָּדוֹל עֲצוּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֵד בְּמֵאֵד וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֹתָם: וְרַב
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָךְ וְאֶמַּר לָךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי
וְאֶמַּר לָךְ בְּדַמְיָךְ חַיִּי: רַבָּה כְּצִמְחַח הַשָּׂדֶה נִתְּתִיךָ וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתְּבוֹאִי
בְּעֵדֵי עֲדָיִים שְׂדֵיִם נִכְנּוּ וַשְׁעָרָה צִמְחַח וְאֶת עֵרֹם וְעֵרְיָה:

וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה:

וירעו אתנו המצרים כמה שנגמר הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: ויענונו כמה שנגמר וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פיתם ואת רעמסס: ויתנו עלינו עבדה קשה כמה שנגמר ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: וימררו את חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך:

ונצעק אל א־דני א־להי אבתינו וישמע א־דני את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו:

ונצעק אל א־דני א־להי אבתינו כמה שנגמר ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויצעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע א־דני את קולנו כמה שנגמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא את ענינו זו פרישות דרך ארץ כמה שנגמר וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ואת עמלנו אלו הבנים כמה שנגמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון: ואת לחצנו זה הדחק כמה שנגמר וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לוחצים אתם:

ויציאנו א־דני ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדול ובאותם ובמפתים:

ויציאנו א־דני ממצרים לא על ידי מלאך ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו. שנגמר ועברתי בארץ מצרים בלילה הזו והפיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל א־להי מצרים אעשה שפטים אני א־דני: ועברתי בארץ מצרים אני ולא

מלאך. והפיתי כל בכור בארץ מצרים אני ולא שרף. ובכל א־להי מצרים אעשה שפטים אני ולא השליח. אני א־דני. אני הוא ולא אחר:

ביד חזקה זה הדבר כמה שנגמר הנה יד א־דני הויה במקנה אשר בשדה בסוסיים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: ובזרוע נטויה זו החרב כמה שנגמר וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים. ובמרא גדול זה גלוי שכינה כמה שנגמר או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמופתים גדולים ככל אשר עשה לכם א־דני א־להיכם במצרים לעיניך: ובאותות זה המטה כמה שנגמר ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות: ובמופתים זה הדם כמה שנגמר ונתתי מפתים בשמים ובארץ:

תוך כדי קריאת הפסוק, שופכים מעט יין מהכוס לתוך קערה/צלחת סדוקה:

דָם וְאֵשׁ וְתַמְרוֹת עֵשׂוֹן:

דבר אחר ביד חזקה שיתים. ובזרוע נטויה שיתים. ובמרא גדול שיתים. ובאותות שיתים. ובמפתים שיתים:

אלו עשור מפות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים. ואלו הן:

גם כאן, תוך כדי קריאת עשר המכות, שופכים מעט מהיין:

דָם. צְפַרְדֵּי. כְּנִים. עֲרוֹב. דָּבָר.

שְׁחִין. בָּרָד. אֲרָבָה. חֲשֹׁף.

מַכַּת בְּכוֹרוֹת:

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים (ראשי תיבות):

ושוב שופכים טיפה:

דצ"ו. עד"ט. באח"ב:

ממלאים בחזרה את הכוס, וממשיכים לספר על המכות שחטפו המצרים:

רבי יוסי הגלילי אומר מנין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשור מכות ועל הים לקו חמשים מכות. במצרים מה הוא אומר ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא. ועל הים מה הוא אומר וירא ישראל את הים הגדול אשר עשה א־דני במצרים וייראו העם את א־דני ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: כמה לקו באצבע עשור מכות. אמור מעתה במצרים לקו עשור מכות. ועל הים לקו חמשים מכות:

רבי אליעזר אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות שנגמר ישלח בם חרון אפו עברה זעם וצרה משלחת מלאכי רעים: עברה אחת. זעם שתיים. וצרה שלש. משלחת מלאכי רעים ארבע. אמור מעתה במצרים לקו ארבעים מכות. ועל הים לקו מאתיים מכות:

רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות. שנגמר ישלח בם חרון אפו עברה זעם וצרה משלחת מלאכי רעים. חרון אפו אחת. עברה שתיים. זעם שלש. וצרה ארבע. משלחת מלאכי רעים חמש. אמור מעתה במצרים לקו חמשים מכות. ועל הים לקו חמשים ומאתים מכות:

כמה מעלות טובות למקום עלינו:

- אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים דינו:
- אלו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם דינו:
- אלו עשה באלהיהם ולא הרג את בכוריהם דינו:
- אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם דינו:
- אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים דינו:
- אלו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה דינו:
- אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרינו בתוכו דינו:
- אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה דינו:
- אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן דינו:
- אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת דינו:
- אלו נתן לנו את השבת ולא קרבונו לפני הר סיני דינו:
- אלו קרבונו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דינו:
- אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל דינו:
- אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את הבחירה דינו:

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו. שהוציאנו ממצרים. ועשה בהם שפטים. ועשה באלהיהם. והרג את בכוריהם. ונתן לנו את ממונם. וקרע לנו את הים. והעבירנו בתוכו בחרבה. ושקע צרינו בתוכו. וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה. והאכילנו את המן. ונתן לנו את השבת. וקרבונו לפני הר סיני. ונתן לנו את התורה. והכניסנו לארץ ישראל. ובנה לנו את הבחירה לכפר על כל עונותינו:

בזמן המקדש, בליל הסדר היו אוכלים מצה ומרור וגם בשר של קרבן הפסח. הנה הסיבה לשלושת המאכלים המיוחדים:

רָבֵן גַּמְלִיאֵל הִיָּה אֹמֵר כָּל שְׂלֵא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֱלוֹ בַּפֶּסַח לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ. וְאֵלוֹ הֵן:

פֶּסַח. מִצָּה. וּמְרוֹר:

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁפֶּסַח הַמִּקְדָּשׁ עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְאִמְרַתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֵת בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּ:

מניחים את היד על המצה ואומרים:

מִצָּה זֹאת שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצִקְתָּ שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְגָאֵלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאפֹּךְ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגוֹת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֵרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם:

מניחים את היד על המרור ואומרים:

מְרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁמְרוֹרוֹ הַמִּצְרַיִם אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּמְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבְלִבָּנִים וּבְכָל עֲבוֹדָה בְּשׂוֹדָה אֶת כָּל עַבְדְּתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרֹךְ:

ולסיום, על כל זה עלינו להודות לאלוקים ולברך אותנו:

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לְרְאוֹת אֶת עֲצֻמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעָבוּר זֶה עָשָׂה אֲדֹנָי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבְדָּה גָּאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמִּצְרַיִם אֱלֹא אִף אוֹתָנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיא אוֹתָנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ:

לְפִיכָף אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר לְבָרוּךְ לְעֹלָה וּלְקַלֵּס. לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלֹהִים הוֹצִיאָנוּ מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת. מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה. וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב. וּמֵאֲפֹלָה לְאוֹר גָּדוֹל. וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. וְנֹאמַר לְפָנָיו הַלְלוּיָהּ:

ממשיכים לקרוא מזמורים של שבח ותודה לאלוקים:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי אֲדֹנָי הַלְלוּ אֶת שֵׁם אֲדֹנָי: יְהִי שֵׁם אֲדֹנָי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְזֹרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם אֲדֹנָי: רָם עַל כָּל גּוֹיִם אֲדֹנָי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כֹּאֲדֹנָי אֵלֵינוּ הַמְּגַבִּיחֵי לְשִׁבְתָּ: הַמְּשִׁפִּילֵי לְרְאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ: מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל מֵאֲשֻׁפֹת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמִחָה הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזֵ: הִיָּתָה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו: הֵיָם רָאָה וַיִּנְסֵהוּ הַיָּרְדֵן יֹסֵב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּפָנֵי צֹאן: מַה לָּהֶם כִּי תִנּוּס הַיָּרְדֵן תִּסֵּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּפָנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוּלֵי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוֹר אֲגַם מִיָּם חִלְמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מִיָּם:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אַבּוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם וְהִגִּיעָנוּ הַלֵּילָה הַזֶּה לְאֶכֶל בּוֹ מִצֵּה וּמְרוּר. כֵּן אֶ-דְּנִי אֱ-לֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אַבּוֹתֵינוּ יִגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְרִגְלִים אַחֲרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתְנוּ לְשֵׁלּוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָה וְשִׁשִּׁים בְּעִבּוֹדָתָהּ וְנֹאכֵל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וְיִמּוֹן הַפְּסָחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבֵּחַהּ לְרַצּוֹן, וְנוֹדָה לָּהּ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ גָאֵל יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

רחצה ▲

רוחצים את הידיים, בדיוק כמו בפרק "ורחץ". הפעם, אחרי הנטילה מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

מוציא ▲

אוחזים את המצות, ומברכים "המוציא":

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לַחֵם מִן הָאָרֶץ:

מצה ▲

ממשיכים לאחוז את המצות ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצֵּה:

אוכלים מנת מצה אחת.

מרור ▲▲

טובלים קלות את המרור בחרוסת, ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר:

אוכלים מנת מרור אחת.

כורך ▲▲

כעת יוצרים כריך של מצה עם מרור. הרכיבים: מנת מצה + מנת מרור + טיפ-טיפה חרוסת. ואומרים:

כֵּן עָשָׂה הַלַּל בְּזִמְנוֹ שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם הָיָה כּוֹרֵךְ פֶּסַח מִצָּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל בְּיַחַד. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֵאָכְלֵהוּ:

אוכלים את הכריך.

שלחן עורך ▲▲

הגיע הזמן לאכול את ארוחת החג. מגישים לשולחן את התבשילים המסורתיים ואוכלים יחד. אפשר לנצל את הזמן להעלאת רעיונות ותובנות ברוח החג, לשיר ולומר דברי תורה.

צפון ▲▲

כדי לסיים עם טעם המצה על הלשון, כעת אוכלים את האפיקומן. מביאים לשולחן את המצה שהצפנו בשקית בתחילת הערב, וכל משתתף אוכל מנת מצה אחת. אם אין מספיק בשקית, מוסיפים ממלאי המצות.

נור

מוזגים כוס יין מיוחדת עבור אליהו הנביא, שעל פי המסורת מבקר בכל בית יהודי בליל הסדר והוא זה שעתיד לבשר את הבשורה על התגשמות ההבטחה של אלוקים והתממשות הציפייה היהודית בת אלפי השנים לגאולה ותחיית המתים.

מברכים את ברכת המזון.

אם משתתפים בסדר לפחות שלושה גברים מגיל שלוש עשרה ומעלה, מזמנים את הסועדים לברך. מנחה הסדר מרים את הכוס ואומר:

רבתי נברך:

כולם עונים: יהי שם אֱלֹהֵי מְבָרְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ברשות מרנן ורבנן ורבתי. נברך שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ:

כולם עונים: בְּרוּךְ שְׂאֲכֻלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חַיִּינוּ:

כולם מברכים יחד את ברכת המזון:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָזֶן אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ בְטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לָחֵם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וּבְטוּבוֹ הַגְּדוֹל עִמָּנוּ תִּמְיֵד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יְחָסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וְעַד בְּעָבוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפָרֵס לְכָל וּמְטִיב לְכָל וּמְכִין מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו

אֲשֶׁר בָּרָא. כְּאֲמֹר פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי דָנִי הָזֶן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבַּיִת עֲבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחַתַּמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מַזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ תִּמְיֵד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה:

וְעַל הַכֹּל אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתַבָּרְךָ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תִּמְיֵד לְעוֹלָם וְעַד: כִּכְתוּב וְאֲכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתְךָ אֶת אֱלֹהֵיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי דָנִי עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמַּזֶּן:

רַחֵם אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ וְעַל הַבַּיִת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רוֹעֵנוּ זוֹנְנוּ פְרִיָסְנוּ וְכִלְכַּלְנוּ וְהִרְוִיחְנוּ וְהִרְוַח לָנוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, מְהֵרָה מְכַל צְרוּתֵינוּ: וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ לֹא לִיָּדִי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לִיָּדִי הַלּוֹאֲתָם כִּי אִם לִיָּדֶךָ הַמְּלָאָה, הַפְתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה, וְהַרְחֲבָה, שְׁלֵא נְבוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם וְעַד:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹנוּ, וְזָכוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדְשֶׁךָ, וְזָכוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְשׁ הַזֶּה. זְכַרְנוּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבְרֵךָ שׁוֹעֵה וּרְחַמִּים חוֹס וְחַנּוּן וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דָנִי בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיִי
יְרוּשָׁלַיִם: אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דָנִי אֱ-לֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם הָאֵל, אָבִינוּ מְלַכְנוּ, אֲדִירְנוּ, בּוֹרְאֵנוּ,
גֹּאֲלֵנוּ, יּוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשְׁנוּ, קְדוּשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֹךְ הַטּוֹב
וְהַמְּטִיב לְכָל בְּכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַיְטִיב לָנוּ הוּא מְטִיב לָנוּ הוּא יִיטִיב לָנוּ
הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ לְעַד, לַחַן וְלַחֲסֵד וְלַרְחֻמִּים, וְלַרְחוּ
הַצֶּלֶה וְהַצֶּלְחָה בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה, נַחֲמָה, פְּרַנְסָה וְכַלְכֶּלָה, וְרַחֲמִים, וְחַיִּים,
וְשָׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יַחְסְרָנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יְמַלֹּךְ עֲלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבַּרַךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
לְדוֹר דּוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים וְיִתְהַדָּר בָּנוּ לְעַד וְלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרַנְסֵנוּ בְּכַבּוֹד: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מֵעַל
צְוָארֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה מְרַבָּה
בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֲכַלְנוּ עָלָיו: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ
הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְיִבְשֹׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת: הַרְחֵמֵן
הוּא יְבַרֵךְ אֶת אָבִי מוֹרֵי בַעַל הַבַּיִת הַזֶּה. וְאֶת אִמִּי מוֹרְתִי בַעַלֵּת הַבַּיִת
הַזֶּה. אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
לָנוּ כְּמוֹ שִׁבְרֵךְ אֶת אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל כֹּן יְבַרֵךְ
אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרַכָּה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

מְמָרוֹם יְלַמְדוּ עָלָיו וְעֲלֵינוּ זְכוּת שְׁתַּהַּא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂאָ בְּרַכָּה
מֵאֵת אֱ-דָנִי וְצִדְקָה מֵאֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
וְאָדָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׂכָלוּ טוֹב:

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא. מְגַדֵּל יִשׁוּעוֹת מְלַכּוֹ
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁיָחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
עֹשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת אֱ-דָנִי קְדוֹשֵׁי כִי אֵין מַחְסוֹר לִירָאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבּוּ וְדָרְשׁוּ
אֱ-דָנִי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לֹא־דָנִי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת
יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יְבַטַּח בְּאֱ-דָנִי וְהָיָה אֱ-דָנִי
מִבְּטָחוֹ:

מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה אֱ-דָנִי אֱ-לֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:

הלל

זהו אחד מרגעי השיא של הלילה. עם נרות דולקים ביד, פותחים את דלת הבית לכבוד אליהו הנביא. זה הזמן לשפוך את הלב לפני אלוקים ולהביע תפילה ומשאלה אישית. כשהדלת פתוחה, קוראים את הפסוקים:

שִׁפּוֹךְ חַמְתָּךְ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְוֹהוּ הַשָּׁמוּ: שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וְחָרוֹן אַפֶּיךָ יִשְׁיָגֵם: תִּרְדּוֹף בָּאָרְץ וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַי אֲדֹנָי:

קוראים בהתרגשות ובשמחה, בשירה משותפת, פרקי הלל ומזמורים של שבח ותודה לאלוקים:

לֹא לָנוּ אֲדֹנָי לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֲסִדֶיךָ עַל אֲמִתְּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ נָא אֲלֹהֵיהֶם: וְאֹלֵהֵינוּ בְּשִׁמְיִם כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבְיָהֶם כְּסָף וְזָהָב מֵעֵשֶׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזִינִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחִיחוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְיוּ לָהֶם בְּגָרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בָּטַח בְּאֲדֹנָי עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא: בֵּית אֱהָרֹן בָּטְחוּ בְּאֲדֹנָי עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא: יִרְאֵי אֲדֹנָי בָּטְחוּ בְּאֲדֹנָי עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא:

אֲדֹנָי זָכְרָנוּ יְבָרַךְ יְבָרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרַךְ אֶת בֵּית אֱהָרֹן: יְבָרַךְ יִרְאֵי אֲדֹנָי הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יִסֹּף אֲדֹנָי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לֹא־דֹנֵי עֲשֵׂה שְׁמַיִם וְאָרֶץ: הַשְׁמַיִם שְׁמַיִם לֹא־דֹנֵי וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי אָדָם: לֹא הַמַּתִּים יִהְלְלוּ יְהִי וְלֹא כָּל יְרֵדֵי דוּמָה: וְאַנְחָנוּ נְבָרַךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע אֲדֹנָי אֶת קוֹלֵי תַחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אֶזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבָלֵי מוֹת וּמִצָּרֵי שָׂאוֹל מִצָּאוּנֵי צָרָה וְיִגוֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא אָנָּה אֲדֹנָי מַלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן אֲדֹנָי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שִׁמְר פְּתָאִים אֲדֹנָי דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי אֲדֹנָי גָּמַל עָלַיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אִמַּרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה אֲשִׁיב לֹא־דֹנֵי כָּל תַּגְמוּלוֹהֵי עָלַי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי אֲדֹנָי הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו: אָנָּה אֲדֹנָי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּנוֹ אֲמִתְּךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: לָךְ אֲזַבַּח זָבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם אֲדֹנָי אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹת בֵּית אֲדֹנָי בְּתוֹכְכִי רִוְשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ:

הִלְלוּ אֶת אֲדֹנָי כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאָמַת אֲדֹנָי לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

 הודו לא־דני כי טוב כי לעולם חסדו:

כולם עונים: הודו לא־דני כי טוב כי לעולם חסדו:

 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו:

כולם עונים: הודו לא־דני כי טוב כי לעולם חסדו:

 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו:

כולם עונים: הודו לא־דני כי טוב כי לעולם חסדו:

 יאמרו נא יראי א־דני כי לעולם חסדו:

כולם עונים: הודו לא־דני כי טוב כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יָהּ עֲנֵנִי בְמִרְחַב יָהּ: אֲדָנִי לִי לֹא אֵירָא מִה
 יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: אֲדָנִי לִי בְעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְשִׁנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת
 בְּא־דָנִי מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בְּא־דָנִי מִבְּטַח בְּנַדִּיבִים: כָּל גּוֹיִם
 סָבְבוּנִי בְּשֵׁם אֲדָנִי כִי אֲמִילֵם: סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם אֲדָנִי כִי אֲמִילֵם:
 סָבְבוּנִי כְדַבְרִים דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם אֲדָנִי כִי אֲמִילֵם: דָּחָה דְחִיתַנִּי
 לְנֶפֶל וְא־דָנִי עֲזָרַנִּי: עֲזִי וְזִמְרַת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
 בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יִמִּין אֲדָנִי עֲשֶׂה חֵיל: יִמִּין אֲדָנִי רוֹמְמָה יִמִּין אֲדָנִי
 עֲשֶׂה חֵיל: לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יִסֹּר יִסְרוֹנִי יָהּ וְלִמּוֹת לֹא
 נִתְּנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צַדִּיק אֲבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לֹא־דָנִי צְדִיקִים
 יְבֹאוּ בוֹ:

אוֹדֶה כִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אוֹדֶה כִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה:
 אָבוֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֹאשׁ פָּנָה: אָבוֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתֵה

לְרֹאשׁ פָּנָה: מֵאֵת אֲדָנִי הַיְתֵה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת
 אֲדָנִי הַיְתֵה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה אֲדָנִי נִגְלִיהַ
 וְנִשְׁמְחָה בוֹ: זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה אֲדָנִי נִגְלִיהַ וְנִשְׁמְחָה בוֹ: אֲנֵא אֲדָנִי הוֹשִׁיעָה
 נָא: אֲנֵא אֲדָנִי הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנֵא אֲדָנִי הַצְּלִיחָה נָא: אֲנֵא אֲדָנִי הַצְּלִיחָה
 נָא: בְּרוּךְ הִבָּא בְּשֵׁם אֲדָנִי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדָנִי: בְּרוּךְ הִבָּא בְּשֵׁם אֲדָנִי
 בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית אֲדָנִי: אֵל אֲדָנִי וַיֵּאָר לָנוּ אֲסֵרוּ חַג בְּעֵבְתֵימָם עַד קַרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֲדָנִי וַיֵּאָר לָנוּ אֲסֵרוּ חַג בְּעֵבְתֵימָם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי
 אֲתָה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: אֵלִי אֲתָה וְאוֹדֶךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ לֹא־דָנִי
 כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: הוֹדוּ לֹא־דָנִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

יְהַלְלוּ אֲדָנִי אֲלֵהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ, כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְּךָ נֶאֱדָר כִּי מַעֲלָמֶךָ
 וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל:

- הודו לא־דני כי טוב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- הודו לאלהי האלהים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- הודו לא־דני הא־דנים הוֹדוּ לֹאֲדָנִי הָאֲדָנִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- לעשה נפלאות גדלות לבדו לַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- לעשה השמים בתבונה לַעֲשֶׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- לרוקע הארץ על המים לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- לעשה אורים גדלים לַעֲשֶׂה אוּרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- את השמש לממשלת ביום אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשַׁלֵּת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- את הירח וכוכבים לממשלות בלילה אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמַמְשַׁלוֹת בַּלַּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- למכה מצרים בבכוריהם לְמַכֵּה מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
- ויצא ישראל מתוכם וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

בְּיַד חֲזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה
 לְגִזְרַיִם סוּף לְגִזְרִים
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 וְנִעַר פְּרִעָה וְחִילוֹ בַיָּם סוּף
 לְמוֹלִיָּה עֲמוֹ בַּמִּדְבָּר
 לְמַכַּה מְלָכִים גְּדֹלִים
 וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים
 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 וַיַּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 וְנָתַן אֲרָצָם לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
 שֶׁבְשִׁפְלָנוּ זָכַר לָנוּ
 וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 נָתַן לָחֵם לְכֹל בְּשָׂר
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 פִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

נְשַׁמֵּת כָּל חַי תִּתְבַּרְךָ אֵת שְׁמֶךָ אֱ-לֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר תִּתְפָּאֵר
 וּתְרוֹמֵם זְכָרְךָ מִלְּכָנוּ תַמִּיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתְּהָ אֵל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵס וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכֹל עֵת
 צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה: אֱ-לֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֵלֹהֵי
 כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת הַמְהַלְלֵי בְרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
 בַּחֲסֵד וּבְרִיּוּתֵינוּ בְּרַחֲמִים. וְאֱ-דָנִי הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשִׁנִּים
 וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמְשִׁיחַ אֲלֵמִים וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֵלֹנוּ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה כִּפִּים וְלִשְׁוֹנֵנוּ

רַנָּה כַּהֲמוֹן גְּלִיו וְשׁוֹפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמִרְחַבֵי רִקִיעַ וְעֵינֵינוּ מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
 וְכִכְרֵחַ וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת: אֵין אָנוּ
 מִסְּפִיקִים לַהוֹדוֹת לָךְ אֱ-דָנִי אֱ-לֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרְךָ אֵת שְׁמֶךָ עַל
 אַחַת מֵאֲלֹף אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַבֵי רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבֹתֵינוּ מִלְּפָנִים: מִמִּצְרַיִם גָּאֲלָתָנוּ אֱ-דָנִי אֱ-לֹהֵינוּ.
 מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעַב זָנַתָּנוּ וּבְשִׁבְעַת כִּלְפַלְתָּנוּ מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ
 וּמִדְּבַר מַלְטָתָנוּ וּמִחַלְלִים רָעִים וּנְאֻמָּנִים דָּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ
 וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסִדֶיךָ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ אֱ-דָנִי אֱ-לֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל כֵּן אֲבָרִים
 שֶׁפִּלְגַתְּ בָנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתְּ בְּאַפְנוֹ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתְּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם
 יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֵת שְׁמֶךָ
 מִלְּכָנוּ: כִּי כָל פֶּה לָךְ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לָךְ תִּשָּׁבַע. וְכָל עֵין לָךְ תִּצַּפֶּה וְכָל
 בָּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירְאוּךָ וְכָל קֶרֶב
 וּכְלָיוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כֹּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה אֱ-דָנִי מִי כְמוֹךָ.
 מֵצִיל עֵנִי מִחֲזַק מִמָּנוּ וְעֵנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יְדַמֶּה לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי
 יַעֲרָךְ לָּךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנְיַת שְׁמַיִם וְאָרֶץ: נִהְלַלְךָ
 וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֲרְךָ וּנְבָרְךָ אֵת שֵׁם קְדוֹשְׁךָ. כְּאֲמוּר לְדוֹד בְּרַכִּי נִפְשִׁי אֵת
 אֱ-דָנִי וְכָל קָרְבִי אֵת שֵׁם קְדוֹשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ. הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגְּבוּר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ.
 הַמְּלִיךָ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רִם וְנִשְׂאָ:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּיהִזְוֶה לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱוָה
 תַּהֲלֶה: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמֵם. וּבְשִׁפְתַי צְדִיקִים תִּתְבַּרְךָ. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים
 תִּתְקַדֵּשׁ. וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ בְּכֹל
 דוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ אֱ-דָנִי אֱ-לֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ

להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך:

ובכן ישתבח שמה לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינו ואלהי אבותינו לעולם ועד: שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות. ברכות והודאות לשמה הגדול והקדוש ומעולם עד עולם אתה אל: ברוך אתה אֲדֹנָי אל מלך גדול ומהלל בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים. הבוחר בְּשִׁירֵי זמרה. מלך יחיד חי העולמים:

מברכים:

ברוך אתה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינו מלך העולם בורא פְּרֵי הַגָּפֶן:

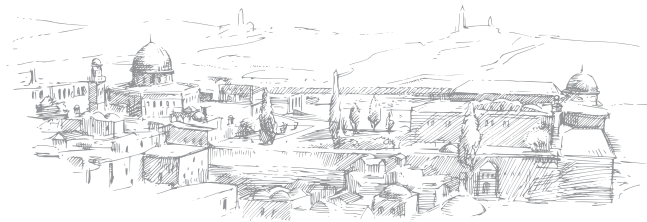
כשמסיימים לשתות, מברכים על היין:

ברוך אתה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינו מלך העולם, על הגפן ועל פְּרֵי הַגָּפֶן: ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכל מפריה ולשבוע מטובה, רחם נא אֲדֹנָי אֱלֹהֵינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משפן כבודך ועל מזבחתך ועל היכלך, ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בה ונברךך

בקדשה ובטהרה. וזכרנו לטובה ביום חג המצות הזה. כי אתה אֲדֹנָי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פְּרֵי הַגָּפֶן. ברוך אתה אֲדֹנָי על הארץ ועל פְּרֵי הַגָּפֶן:

נרצה

אחרי שקיימנו את הסדר כהלכתו, אנו מביעים את התקווה והביטחון בכך שמעשינו רצויים לפני אלוקים, ונועלים את הסדר בתקווה היהודית העתיקה - כולם קוראים ביחד בקול:

אם נותרו לכם זמן וכוח, אל תמהרו להיפרד משולחן החג הנפלא. זה הזמן לשבת בצוותא ולשיר את שירי החג והפזמונים. חיברנו עבורכם שירון עם השירים הקלסיים האהובים, חג שמח!

חד גדיא

חד גדיא. חד גדיא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
 ואַתָּא שוּנְרָא וְאַכְלָה לְגַדְיָא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
 ואַתָּא כְּלָבָא וְנִשְׁוֹף לְשׁוּנְרָא. דְּאַכְלָה לְגַדְיָא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד
 גדיא. חד גדיא:
 ואַתָּא חוּטְרָא וְהִפָּה לְכָלְבָּא. דְּנִשְׁוֹף לְשׁוּנְרָא. דְּאַכְלָה לְגַדְיָא. דזבין
 אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
 ואַתָּא נוּרָא וְשָׂרְף לְחוּטְרָא. דְּהִפָּה לְכָלְבָּא. דְּנִשְׁוֹף לְשׁוּנְרָא. דְּאַכְלָה
 לְגַדְיָא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
 ואַתָּא מִיָּא וְכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא. דְּהִפָּה לְכָלְבָּא. דְּנִשְׁוֹף לְשׁוּנְרָא.
 דְּאַכְלָה לְגַדְיָא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
 ואַתָּא תוּרָא וְשִׁתָּה לְמִיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא. דְּהִפָּה לְכָלְבָּא.
 דְּנִשְׁוֹף לְשׁוּנְרָא. דְּאַכְלָה לְגַדְיָא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד
 גדיא:
 ואַתָּא הַשּׁוּחַט וְשַׁחַט לְתוּרָא. דְּשִׁתָּה לְמִיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרְף
 לְחוּטְרָא. דְּהִפָּה לְכָלְבָּא. דְּנִשְׁוֹף לְשׁוּנְרָא. דְּאַכְלָה לְגַדְיָא. דזבין אבא
 בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
 ואַתָּא מְלָאָה הַמְּוֹת וְשַׁחַט לְשׁוּחַט. דְּשַׁחַט לְתוּרָא. דְּשִׁתָּה לְמִיָּא.
 דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא. דְּהִפָּה לְכָלְבָּא. דְּנִשְׁוֹף לְשׁוּנְרָא. דְּאַכְלָה
 לְגַדְיָא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד גדיא:
 ואַתָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשַׁחַט לְמְלָאָה הַמְּוֹת. דְּשַׁחַט לְשׁוּחַט. דְּשַׁחַט
 לְתוּרָא. דְּשִׁתָּה לְמִיָּא. דְּכָבָה לְנוּרָא. דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא. דְּהִפָּה לְכָלְבָּא.
 דְּנִשְׁוֹף לְשׁוּנְרָא. דְּאַכְלָה לְגַדְיָא. דזבין אבא בתרי זוזי. חד גדיא. חד
 גדיא:

אדיר הוא יבנה ביתו

אדיר הוא, יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אֵיל בְּנֵה, אֵיל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.
 בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אֵיל בְּנֵה, אֵיל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.
 הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אֵיל בְּנֵה, אֵיל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.
 חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אֵיל בְּנֵה, אֵיל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.
 כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אֵיל בְּנֵה, אֵיל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.
 נושא הוא, סגיב הוא, עזוז הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אֵיל בְּנֵה, אֵיל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.
 פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אֵיל בְּנֵה, אֵיל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.
 רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב.
 אֵיל בְּנֵה, אֵיל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.